

HelloGoodbye van Cie. De Koe: dartelend aan de buitenkant van komen en gaan

19/12/2017 Roger Arteel

Mensen ontmoeten elkaar en nemen weer afscheid. Er wordt gepraat, er wordt gegeten en gedronken, gebekvecht en gezoend. Het is een dagelijks gebeuren en het lijkt eenvoudig, maar in essentie is het een complex gebeuren, dat zich, en niet enkel volgens Cie. De Koe, op een oppervlakkige manier vertoont. Het is precies die periferie, die 'buitenkant', die op de scène wordt uitvergroot.

Hellogoodbye – © Koen Broos

In andere producties van Cie. De Koe, waaronder Beckett Boulevard (2015-2016) ging het ook al over mensen die in een al dan niet toevallige ontmoeting aan elkaar vast zitten en in gesprekken van de hak op de tak een zin trachten te geven aan het samenzijn. Maar die zin wordt vaak zinloos en de ene zinloze opmerking wil de andere overtroeven, om het

eens met Botho Strauss te zeggen.

Cie. De Koe creëert een praatshow. Het theater wordt een sterk uitvergrotende spiegel van een verdoken proces en een onvermoede filosofie. De complexiteit van het bestaan wordt ondergaan als een zorgeloze verwarring, want niemand heeft behoefte aan een diepgang noch aan een oplossing. Iemand aanspreken of uitwuiwen blijkt belangrijker dan wat gezegd wordt.

Hellogoodbye drijft niet enkel op een voortdurend komen en gaan van personages. Acht spelers tonen zich in verschillende percepties en functies, in andere kledij, met andere gestes en anders praten terwijl ook het decor, spelend toepasselijke veranderingen ondergaat. Het wordt een feesttent met levendige taferelen, met mensen die elkaar verdringen of scènes die door elkaar denderen, naar het einde toe net iets te déjà-vu om de spanning helemaal hoog te houden.

Hellogoodbye – © Koen Broos

Cie. De Koe zocht en vond inspiratie in Westerse en Russische literatuur, onder andere bij Anton Tsjechov (denk aan Olga van De Koe (2013), maar de sterkte van Cie. De Koe is dat het collectief zich niet bindt aan een bestaand repertoire (alhoewel daar niets mis mee is, mits een originele interpretatie), maar een eigen repertoire creëert. Ook nu

weer is de creativiteit van Sien Eggers, Natali Broods, Ans Van den Eede, Tanya Zabarylo, Mats Vandroogenbroeck, Peter Van den Eede, Willem de Wolf, Michel Vergauwen, vinnig en homogeen.
een zoveelste halte van Cie. De Koe die mensen toont in een vrolijk pessimisme. Nog altijd een 'coup' van belang.

Info: www.dekoe.be